

مقایسه حساسیت و ویژگی IgG-Enzyme Immunoassay و Hemagglutination Inhibition با روش Neutralization Test برای تشخیص آنتی‌بادی سرخک

دکتر رسول همکار^{۱*}، فرحناز پرده دار^۲، سحر اکبری والا^۲، وحید سلیمی^۳، دکتر کرامت نوری جلیانی^۳ و دکتر طلعت مختاری آزاد^۴

۱. Ph.D. ویروس شناسی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی تهران

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد میکروبیولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد ویروس شناسی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

۴. ویروس شناس، استاد دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

سابقه و هدف: سرخک یکی از بیماری‌های مهم قابل پیشگیری با واکسن می‌باشد. ریشه کنی سرخک از اهداف سازمان بهداشت جهانی است و تا کنون بسیاری از کشورها از جمله ایران در جهت حذف سرخک برنامه واکسیناسیون عمومی را اجرا کرده‌اند. اطلاع از وضعیت ایمنی افراد جامعه نسبت به سرخک از مهمترین پیش نیازهای برنامه‌ریزی‌های ایمن‌سازی جامعه است. روش‌های ممانعت از هماگلوتیناسیون HI و الیزا IgG EIA بطور معمول برای سنجش ایمنی سرخک بکار می‌روند؛ ولی این سؤال مطرح است که آیا این روش‌ها از حساسیت و ویژگی مطلوبی برای اینکار برخوردار هستند.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه با استفاده از ۱۰۵ نمونه سرمی، حساسیت و ویژگی روش‌های فوق با روش استاندارد طلایی NT مورد بررسی قرار گرفتند.

یافته‌ها: میزان حساسیت و ویژگی روش IgG-EIA در مقایسه با NT به ترتیب ۹۲/۵۴ و ۹۴/۷۴ درصد می‌باشد در حالیکه حساسیت و ویژگی روش HI در مقایسه با NT به ترتیب ۸۹/۵۵ و ۹۷/۳۷ درصد می‌باشد. این پژوهش نشان می‌دهد که حدود اطمینان دقیق میزان حساسیت و ویژگی هر دو روش IgG-EIA و HI با هم همپوشان هستند و تفاوت بین آنها از نظر آماری معنی‌دار نیست. نتیجه‌گیری: به لحاظ آسان بودن، سرعت و قابلیت دسترسی بیشتر روش IgG-EIA در تشخیص آنتی‌بادی سرخک، استفاده از این روش منطقی‌تر به نظر می‌رسد.

واژگان کلیدی: سرخک، سنجش آنتی‌بادی، تست نوترالیزاسیون، ممانعت هماگلوتیناسیون و الیزا

دریافت مقاله: مرداد هشتاد و چهار پذیرش برای چاپ: مهر هشتاد و چهار

*آدرس برای مکاتبه: تهران، دانشگاه علوم پزشکی تهران، دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی، گروه پاتوبیولوژی، بخش ویروس شناسی، تلفن ۸۸۹۶۲۳۴۳، فاکس ۸۸۹۵۰۵۹۵ rhamkar@sina.tums.ac.ir

مقدمه

در حال توسعه است. قبل از دستیابی به واکسن سرخک سالانه ۱۳۰ میلیون نفر به این بیماری مبتلا می‌شدند(۱). با شروع واکسیناسیون علیه سرخک در سال ۱۹۶۳ کاهش چشمگیری در میزان ابتلا و مرگ و میر ناشی از آن به وقوع

سرخک یک بیماری حاد و بسیار مسری یوده و انسان تنها مخزن آن است. انتقال این بیماری از طریق هوا و یا تماس مستقیم با ترشحات بینی و گلوئی افراد بیمار صورت می‌پذیرد. این بیماری یکی از عوامل عمده مرگ و میر کودکان به خصوص در کشورهای